

Se saatanaallinen tarina

©Juho Juntunen

Inha zombie kylää neitokaista kesäisessä koivikossa.

Vesa Kataisto

Nelisenkymmentä vuotta sitten Suomessa markkinoitiin mm. Keskusta-puoluetta ja Boston -tupakkaa sarjakuvamaisilla valokuvasarjoilla, joissa oli tekstit kuvan alla. Vajaa kolmekymmentä vuotta sitten videonauhurit alkoivat yleistyä, ja kukkahattutätien sekä -setien kauhuksi kotivideoiden paisuville markkinoille alkoi puskea pornografista materiaalia sekä halvalla tuotettuja splatter-elokuvia, jotka ryömivät tiskien alta tiensä aina Ajan-kohtaisen kakkosen kauhisteluohjelmaan saakka.

Kauhusarjakuvat sekä underground oli jo saatu siivottua alta pois, oli uuden paheksunnan kohteen aika.

Niinpä saimme vi-

Garbie ja Ben juopottelevat. Pahkasika4/1989.

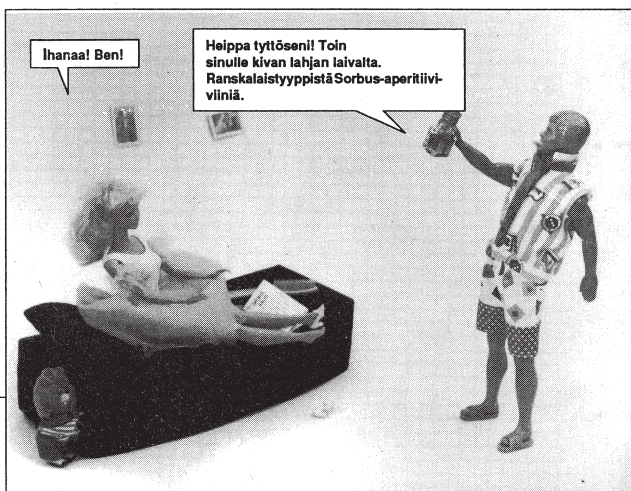
deolain, joka kielsi K-16 -rajaa väkevämpien kuvatallenteiden levittämisen. Se ei tosin haitannut Juho Juntusen kaltaisia "roskaelokuvien" keräilijöitä. Juntunen ehti kirjoittaa itse ja antaa haastattelulausuntoja The Bogey Manin, Texas Chainsaw Massacren, Nightmare, Zombie Flesh Eatersin, jne. puolesta rutkasti, aina kun liberaalia paltatila löytyi.

Pahkasian lukijoiden muisteihin lienee palanut syvälle valokuvasarja "Garbie

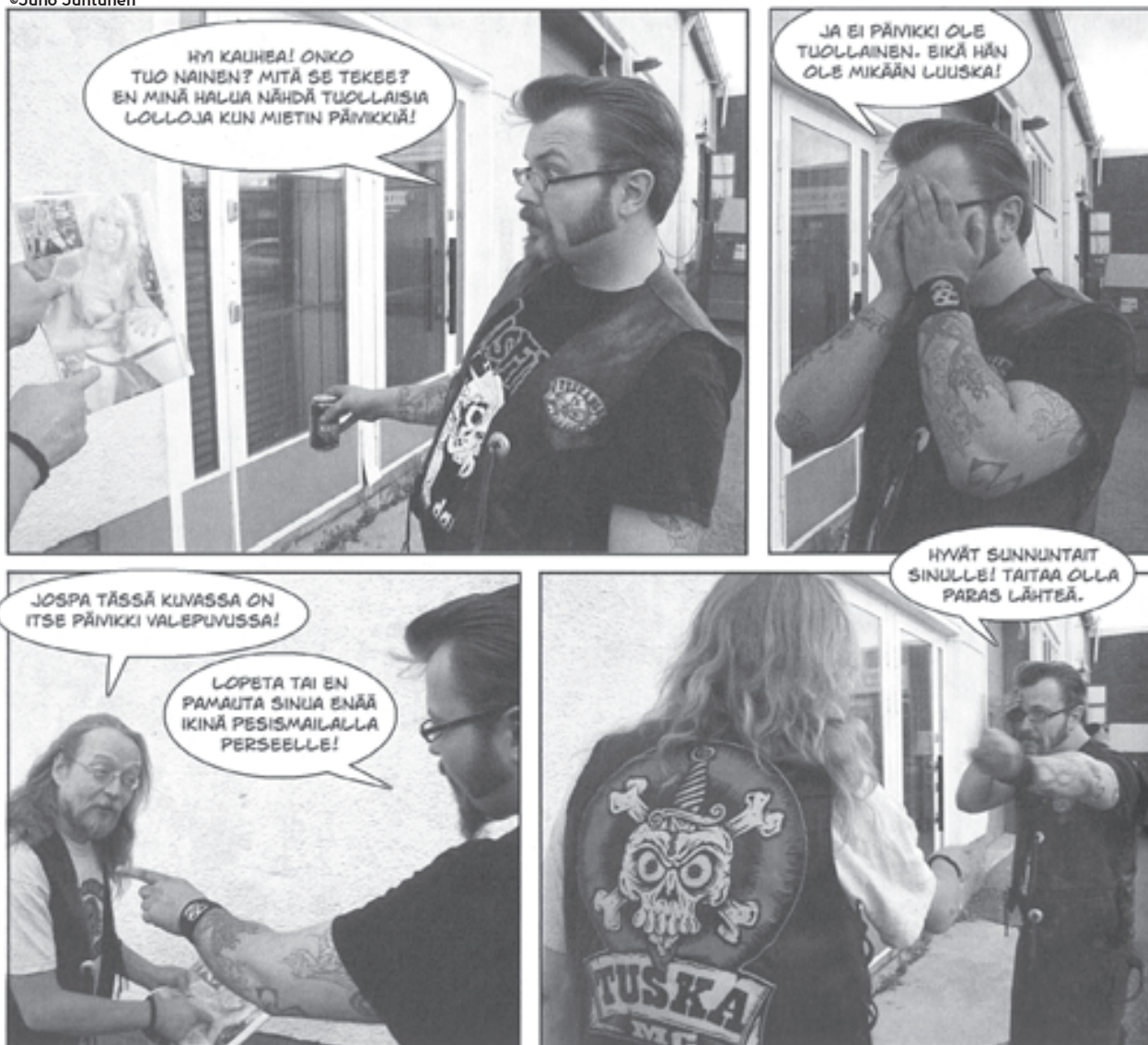
ja Ben juopottelevat", jossa Mattellin mutanttilanteinen blondinukke perehtyy feminismiin ja Sorbusksen saloihin. Juntunen käsi- ja kuva-alaa sekini.

Juntunen paketissa

Paholaisen morsian on teos, jossa viimein kiteytyvät Juntusen persoonan kaikki puolet. Rock-journalismi sekä tekstin että valokuvien muodossa, splatter, viihtymys

©Juho Juntunen

Päähenkilö oppii elämän totuuksia klubitoveriltaan.

omituisiin artefakteihin, moottoripyörät, tatuoinnit, sarjakuva ja paras mahdollinen huono maku.

Teokselle on annettu jopa 15 vuoden ikärajasuositus ja Otavan kirjasaatiö on tukenut sen julkaisemista. Mutta ei se mitään. Ensinnäkin asetetaan mukana seuraava mainio soundtrack-cd soimaan ja sitten mennään.

Alkukohtauksessa Saatanan nahka-asuinen seurakunta uhraa naisen herralle, sillä Piru itse kaipaa kumppania rinnalleen. Mutta vetävän käteen jää vain pää. Niinpä päästään Honey B. & the T-Bonesin tahdittamana varsinaiseen tarinaan.

Striipparibaarissa Tuska MC:n kuuluva, naisten suhteen ujo Taisto (Pasi Kuosa) kohtaa Päivikin (Reetta Weidlich). Tästä käynnistyy Juntusen kierolla humorilla väännetty Romeo ja Julia –tarina, josta ei puutu käänteitä eikä varsinkaan suomalaisia musiikkimaailman julkkiksia, joilla useimmat teoksen hahmot on roolitettu. Romanssi etenee siis nytkähdellen, eikä

taivaalliseltakaan väliintulolta välttyä: Paholainen haluaa Päivikin morsiamekseen!

Wiskin kauhistus ja zombien irstistys

Tuskin on mikään paljastus, että tarinassa on onnellinen loppu. Mutta kenelle, se on eri juttu se. Juonta ei ihan koko tarinan mittaan riitä. Toisaalta teoksen esikuvat – italokauhut ja prätäkäleffat - huomioon ottaen tolkkua on paljonkin. Ja esimerkiksi zombieita on aivan pakkokin olla mukana, sanoi Aristoteleen runousoppi mitä vaan.

Juntusen rujoihin sarja- ja pilakuviin tottuneille Paholaisen morsian saattaa tuntua jopa yllättävänkin sovinnaiselta, jos nyt ei satu olemaan vanhalestadiolainen. Huolella rakennetuissa kuva-asetelmissa on paikoin jähmeyttä, tarinan edellyttämää reilua kesäteatterimenoa ei photoshop –jälkikäsitteilylläkään enää saa päälle.

Roolitukset ovat kyllä kohdallaan, Esimerkiksi Tuomari Nurmio on ilmeinen valinta jumalaksi ja Jussi Lampi irstistelee vieläkin vakuuttavammin sarvet päässään. Lajinsa ensimmäisenä edustajana Paholaisen morsian täyttää odotukset, mutta ei hirveästi yllätä. Klassisen Juntus-huumorin ystävien iloksi kirjan loppuun on koottu edustava satsi Tuska MC –pilakuvia. Hypnomenin ja muiden rytmibluesin taitajien esityksistä tätä tarkoitusta varten koottu ja osin sävellettykin soundtrack toimii myös erikseen soitetuna.

Koska digikamera ja muu valokuvasarjakuvien tekoon tarvittava tekniikka on nykyisin helposti kenen tahansa saatavilla, toivoa sopii että Paholaisen morsian yllyttää muitakin tekijöitä käyttämään tätä mediamuotoa. Tekemisen mallia voi käydä katsomassa vaikkapa You tubesta, josta löytyy tämän teoksen valmistumisesta kertova lyhytdokumentti – ensimmäinen sellainen lajissaan sekun.

Juho Juntunen: Paholaisen morsian. Like 2007.